

Prima duminică din Advent

(3 decembrie 2017)

Lecturi: 1 Corinteni 1,3-9; Marcu 13,33-37

**« Ceea ce vă spun vouă o spun tuturor:
Vegheați! »**

Meditație vinčențiană

În fragmentul din Evanghelia după sfântul Marcu pe care în meditam astăzi Isus este foarte categoric: *« Aveți grijă! Vegheați, pentru că nu știți când va fi timpul! Așa cum un om, plecând în călătorie, își lasă casa și dă putere servitorilor săi, fiecăruia lucrarea lui, iar portarului i-a poruncit să vegheze; Vegheați, așadar, căci nu știți când vine stăpânul casei: seara, la miezul nopții, la cântatul cocoșului, sau în zori ».*

Este cu precădere Evanghelia de Advent: trebuie să fim gata căci nu știm când va veni Domnul. Este posibil ca Isus să vorbească despre parusie, despre sfârșitul lumii. Însă Isus se poate referi și la ziua morții noastre: nu știm când va veni așa că trebuie să ne pregătim.

Cred că acum, în perioada Adventului, trebuie să fim mai pozitivi: trebuie să ne pregătim și să fim atenți la venirea lui Isus la Betleem. Să ne închipuim că cineva ne spune că Isus s-a născut, că ne așteaptă, că suntem unul din magi și-i oferim un cadou. Acest cadou va fi o foaie de hârtie pe care să ne scriem viața pe scurt, cu tot ceea ce am realizat ca un copil al lui Dumnezeu. Ce am putea scrie? Dacă suntem mulțumiți de ceea ce am scris înseamnă că suntem gata și atenți la ziua când « stăpânul casei se va întoarce ».

Știm că este greu să fim mereu gata și atenți, în fiecare zi, în orice moment înaintând astfel pe calea sfințeniei. Doar Dumnezeu ne poate da puterea necesară, pentru că noi suntem slabi, uneori cădem, alteori uităm de Dumnezeu și ne îndepărtăm de El. Acum se împlinesc cuvintele sfântului Paul din scrisoarea către Corinteni pe care o citim astăzi: *« Mărturia lui Isus Cristos a fost întărită în voi, așa încât să nu duceți lipsă de niciun har în timp ce așteptați revelarea Domnului nostru Isus Cristos. El vă va întări până la sfârșit ca să fiți fără vină în ziua Domnului nostru Isus Cristos. Credincios este Dumnezeu de care ați fost chemați la comuniunea cu Fiul său, Isus Cristos Domnul nostru. »* Dacă ne încredem în Dumnezeu, El ne va da harul statorniciei ca să putem fi întotdeauna în așteptare, să veghem.

Cel mai bun mod de a veghea este împlinirea voinței lui Dumnezeu slujindu-i pe Săraci. Săracii ne oferă capacitatea de a veghea prin tot ceea ce ne învață. Dacă săracii pot să-și păstreze virtuțile în ciuda sărăciei, noi de ce nu am putea să practicăm virtuțile? Tocmai noi cărora Dumnezeu ne-a dăruit multe haruri și îndemănare că să-i slujim « pe cei mai mici ». Slujirea săracilor reprezintă garanția vegherii noastre, a așteptării venirii Domnului nostru fie la sfârșitul timpurilor fie în ceasul morții noastre sau în timp ce-i sărbătorim nașterea.

Dacă mergem la săraci ca să-l întâlnim pe Dumnezeu nu trebuie să ne preocupe faptul că trebuie să veghem, pentru că prin gestul nostru anticipăm întâlnirea definitivă cu El. De

fiecare dată când mergem la Săraci, Dumnezeu oferă vinčențianului pacea ca să trăiască întâlnirea definitivă cu Domnul (fie în momentul parusiei, fie la nașterea sa). Și așa este pentru că în casele săracilor se află adevărata iesle, în locuința celor pentru care nu a mai fost loc la han și sunt marginalizați. Vinčențianul este un adevărat mag, luminat de stea, merge să-l întâlnească pe Dumnezeu care se naște și locuiește la periferie, în mahalale, la groapa de gunoi, în locuri în care nimeni nu vrea să meargă.

Vinčențianul veghează fără încetare, este mereu gata să-l întâlnească pe Domnul!

Traducere

Sora Magdalena